

از علامه طباطبائی

تشکیلات در اسلام

با اینکه مدت‌ها است در این مجله در موضوع تشکیلات در اسلام کفتوگو می‌شود
با این وصف بسیاری از خوانندگان محترم به مقصود واقعی اطلاع کامل پیدا ننموده‌اند
و شاید چنین خیال می‌کنند که مقصود پیر کردن صفحات مجله است و در مقابل این فناوری
مادی است در صورتی که موضوع مهم تراز این است و با این جهت مامطلب را روشن تر
بیان می‌کنیم با این آنکه بر بشۀ جمیع مفاسد اجتماعی برخورد نمائیم و این موضوع
حائز اهمیت است زیرا نامریض درگذشته که هر یرض است و تابعیت مردم را تشخیص
نده‌دهنده‌حال است که هر یرض صحت پیدا کند و از این جهت با تقدیم دو مقدمه به نتیجه
خواهیم رسید

مقدمه اول انسست که عالم بشریت اصلاح نمی‌شود مگر در زیر سایه دین و بدیهی است
مقصود ما از دین دین مقدس اسلام است که کامل ترین دین و شامل کلیه قوانین فردی
و اجتماعی است و در این باره بقدرتی تا کنون بحث و تحقیق شده است که از جمله مسائل
بدیهی بشمار می‌آید.

مقدمه دوم آنست که در تمام دنیا مسلمین بالغ بیش از هشتصد میلیون جمعیت هستند
واز احاظه وضع زندگانی در منتها در جهان رنج و فشار مادی و معنوی و حتی پست‌تر از کسانی
زندگانی می‌کنند که یا اساساً منکر خداوت نمایند و یا آنکه متدين به ادیان
منسوخه توریه و انجیل می‌باشند، پس چرا و بجهه جهت تا این حد اجتماع اسلامی
ضعیف و روبراه خطاط است؟ یا باید گفت که این ادعا که دین اسلام شامل قوانین و

مقررات کامله است صحیح نیست (نعموز بالله) و یا با یادمند اسفانه اعتراف کرد که اجتماع صحیح اسلامی وجود خارجی ندارد و در صورتی که مامشاهده می کنیم که در ایران و عراق و افغانستان و پاکستان و ترکیه و جاوزوسایر کشورها مردم مسلمان بسیار اند که در هر سال مکه می روند و نماز می خوانند و روزه می کنند و ندوز کوته میدهند گذشته از مردم سایر کشورهای دارای این کشور ایران که مطابق قانون اساسی دین رسمی او اسلام و طریقه حقه جعفر یه است تاچه حدی مردم در باره دین فداکاری می کنند اغلب مساجد پر است از نماز جماعت خوان و مامبارک رمضان کسی رسم امت ظاهر به خوردن روزه نیست مگر عده کمی و در هر سال کسانی که در این هوا کرم مکه می روند و مواجه با کسالت و حتی مرگ می شوند بسیار اند و گذشته از آنها در ماه محرم و صفر در شهر و قریه چادر ها سر پا و بالغ بر ملیون ها توهمان در راه تعزیه داری حسین ابن علی عليه السلام صرف می شود مبلغین و منبریها و مرثیه خوانان با خلاف مراتب با اینکه بالغ برده ها هزار می باشند بالغ بسیاری از این راه استفاده می کنند و هم چنین علماء و حائیون در تمام شهرها و قصبات که بالغ بر چند صد هزار می شود و همه آنها با کمال خوبی و عزت و احترام زندگی می کنند و گذشته از آنچه از گذشته کان باقی مانده از موقوفات در شهر و قریه که بالغ بر ملیونها می شود و اعیان موقوفه آنها از مزارع و مستغلات و مغازه ها و فناوهای غیر آنها که می توان گفت در هیچ شهری و دیهی نیست مگر آنکه موقوفات هست و گذشته از اینها کمک ها و مساعدت ها که مردم مسلمان نیکوکار در هر مرحله انجام میدهند از ساختن پل ها و آب انبارها و تبرستانها و مدارس و کتابخانه ها و چاپ کتاب ها و غیر اینها که اگر بادقت در همه موضوعات بررسی شود معلوم خواهد شد که در هیچ کشوری تا این حد مردم پول نمی دهند و مساعدت امی کنند و این مخارج از خصایص مردم این کشور است که حتی کشور عراق از لحظه ساختمانهای دینی از قبیل نجف و کربلا و سامراء و سایر آنچه مربوط است بواسیله بزرگان مذهبی این کشور بر پا شده است پس با وجود همه این مراتب چه علتی در کار است که مردم از لحظه زندگانی نرا احت و همه چاصداها بلند و از وضع حاضر ناراضی هستند با آنکه وضع حاضر در این

کشور نسبت به سایر کشورها بهتر است و امنیت بر حسب صوره برقراری باشد و تمام نویسنده‌گان و گویندگان در اطراف خرابی‌های اجتماع فلم فرسائی می‌کنند و برای بهبودی وضع کشور اظهار نظر می‌نمایند و غالباً هم دارای حسن نیت هستند مادراین باره نظر مخصوصی داریم و راه اصلاح را نشان میدهیم و تنها به اظهار درد فناخت نمی‌کنیم زیرا از اظهار درد مدارا نمی‌شود چنان‌که روبه غالب تویسندگان و گویندگان است که تنها رویه آن‌ها انتقاد است و راه اصلاح را نشان نمی‌دهند که باید چه کرده تا خوب شود و پاره‌هم تنها بگفتن کلمات فناخت می‌کنند از قبیل این‌که مسلمان شوید یا خوب شوید یا عابع قرآن شوید و غیراینها امارا خوب شدن چیزی راه مسلمان شدن کدام است و یا پاره از موضوعات اخلاقی دروغ نگوئید غیبت نکنید ظلم نکنید وغیر اینها که اثر عملی ندارد.

ولکن آنچه مامی گوئیم آنست که مادمه چیزه‌اریم آنچه نداریم تشکیلات صحیح و اساسی اسلامی است! راست است که در این مملکت در تمام شهرها و حتی در تهران که مرکز حکومت است انجمن‌ها و هیئت‌ها و مجالس و محافل درس تفسیر و بیان مسائل و احکام و اخلاق زیاد و فراوان است ولی اینها تشکیلات نیست زیرا مرشدها و رهبرها و مدیران این اجتماعات باهم همکاری ندارند و یکدیگر را نمی‌شناسند مانند نمازهای جماعت که هر امامی مریدان مخصوص به خود دارد اگر در هر محلی چادرها برای تعزیه داری حسین بن علی بالامی رو و روز عاشورا هم دسته‌ها حرکت می‌کنند و تمام اینهاداری یک هدف بیشتر نمی‌باشد که سینه بزنند و عزاداری کنند و یا همه آنها را از خلوص نیت هستند و یا نپستند مسئله دیگری است ولی این‌همه تشکیلات ابدآ اثری ندارد و ایام عزاداری که تمام شد همه آنها دنبال کار خود می‌روند و نتیجه مشتب کرفته نمی‌شود!

پس اینها تشکیلات اسلامی نیست و حق‌همه ازند زیر آنها ازدهن اسلام و تبعیت از مکتب آل محمد غیر از این نفهمیده‌اند و بنظر ما این تشکیلات باید در مرتبه اول در میانه کسانی تشکیل شود که خود را رهبر دینی اجتماع می‌دانند و مردم اجتماع

می باشند و بعبارة اخیری در مرتبه اول این تشکیلات لازم است در میانه اهل علم و روحانیین عملی شود.

حال باید دید برای چه میانه آنها عملی نیست اگر کسی مدعی باشد که در میانه آنها عملی است آنوقت باید سؤال کرد که اگر این تشکیلات عملی بود پوچه جهت و برای چه با وجودده ها هزار نفر فقیه و عالم مجتهد و مبلغ و واعظ و آیات الله و حجج اسلام که هر کدام در شهری و حتی در مملکت معروف و مشهور و دارای شخصیت ارجمند و در حد خود نیرومند هستند قادر نیستند که در مقابل این همه فحشا و منکرات و مفاسد مبارزه اساسی کنند و منافع خود و ملت مسلمان را تأمین نمایند بدیهی است هیئت‌ها کم‌های تابع افسکار عمومی ملت هستند در صورتی که علماء و روحانیین متشکل باشند محال است که دولت برای آنها ارزش حقیقی قائل نباشد و که در مرتبه اول نمایند کان اعزامی آنها که هیئت پنج نفری است که طبق مقررات قانون اساسی باید در مجلس شورای ملی حاضر باشند که قوانین وقتی قابل اجرامی شود که آنها اغور و بررسی نموده باشند که مخالف قانون اسلام نباشد و این حق را قانون اساسی مملکت به علماء و روحانیین داده ولی کوچک ترین استفاده از آن برده نشده است ولی بیشتر قوانین از قبیل مالیات مشروبات الکلی و غیر اینها برخلاف قانون اسلام از مجلس گذشته و اجرایی شود پس اگر متشکل بودند میتوانستند تمام منافع اجتماعی خود و ملت مسلمان را تأمین کنند و گذشته از این هم آنکه در تربیت و تعلیم و بودن برنامه صحیح مطابق با پیشرفت علم امر وزود اشتن مجله و روزنامه مخصوص که مخارج آن از ناحیه تشکیلات روحانیت تأمین شود و تمام اینها بستگی به تشکیلات صحیح و اساسی دارد.

حال باید دید چرا متشکل نیستند البته این موضوع خیلی وسیع است و مافعلا نمی خواهیم وارد این موضوع بشویم ولیکن موضوعی که شاید در نظر بسیاری از خواهند کان جالب باشد این است که در این عصر اتم و پیشرفت قانون تکامل هنوز هستند و شاید عده آنها هم زیاد باشد که عقیده آنها این است که نظم روحانیت در بی نظمی است و بعبارت دیگر جامعه علماء و روحانیت نباید منظم باشد لذا باید این دسته راقانع کرده

که روحانیت اگر بخواهد باقی و دائم و منشاء ائم باشد باید متشکل باشد مانند همه چیز که با وجود آنکه از جانب خداست وسائل و اسباب هم لازم است مانند اینکه خدا را زن است ولی کار و کسب و زراثت وغیراین ها از وسائل لازم است و در مورد مرصن با آنکه خدا شفاد هنده است مراجعته به طبیب و دوا لازم است هم چنین با وجود آنکه خدا و داد حافظ دین و جامعه روحانیت است وسائل حفظ و بقاو نگاهداری لازم است و این مبارزه مبارزه علمی است که حائز کمال اهمیت است و چنانچه این راه پاک بشود و طرف داران این نظر به که نظام روحانیت در بی نظمی است قانع بشوند آنوقت در اطراف کیفیت تشکیل روحانیت باید بحث بشود و چنانچه این دسته قانع نشوندو با این منطق که نظام روحانیت در بی نظمی است در اطراف تشکیلات صحبت کردن بدون اثر خواهد بود .

ما از طرف داران این نظریه که (نظام روحانیت در بی نظمی است) چند سؤال میکنیم گرچه یقین داریم که طرف داران این نظریه جوابی نخواهند داد و اساساً جوابی ندارند بدنهنده باوجود این برای روشن شدن افکار ما این پرسش هارادر این مجله عنوان میکنیم .

اول آیا بانتظر شما کسی که وارد در شغل روحانیت میشود و مقبلس با لباس روحانیت می گردد نباید همچوچ کونه قید و شرطی برای اولازم باشد که این آدم کیست از کجا آمده مقصودش از ورود در جامعه طلاق و روحانی چیست .

دوم آیا بانتظر شما کسی که سالها از حمت کشیده و درس خوانده است و از لحاظ اخلاقی و رفتار متدین و مراقب افعال و کارهای خود میباشد با کسی که وارد شده در لباس روحانیت و یک کاره و ولگرد و مرئیک فسق و فجور که از همچوچ کار زنی خود داری نمی کند باید مساوی باشدو بهمچوچ با آنکس که عادل و متدین و مهصل است از لحاظ حقوق و سایر مزايا نباید فرقی داشته باشد .

سوم هر کس در هر شهری هر کاری که مطابق دلخواه اوست انجام بددهد و خود را مسئول احدي از خلقي و خالقي نداند و هر کسی را که میخواهد تکفیر

یا تفسیق نماید و یا با نداشتن اطلاعات کافی با مخالفین دین اسلام وارد در بحث بشود و مغلوب بشود و این موجب نفک برای مسلمین و عالم روحانیت نیست مادر جواب نسبت باین سه سؤال فعلاً قناعت می‌کنیم و رشته مطلب را بعد از نیمال خواهیم کرد

فوائد ادب

بس است این نهاد دار ادب برای تو که دوری کنی از آنچه که برای دیگران
نمی‌پسندی

علی‌علیه‌السلام

هر کس از شما که بفرزندش ادب بیاموزد بهتر است از آنکه روزی نصف صاع صدقه بدهد.

«روان‌خداص»

روشن نمادلت را بوسیله ادب همچنان‌که آتش هیزم را می‌افروزد.

«امام حسن ع»

هر کس سه چیز دارا باشد غریب و تنها نیست، موبد بودن؛ مردم را آزار نکردن، از شک و ریب دوری جستن؛

«امام صادق ع»

ادب ژرو گیست اندوخته شده برای روز نیازمندی، مونس زمان
نهاییست ادب دلها‌ی خراب را آباد کند و خرد های مرده را زنده نماید،
آرزومندان بوسیله ادب با آرزویشان میرسند.

«علی ع»

ادب، لباسهای نو و تازه است.

«علی ع»